

Arkitekt 7—8,000 Kr., og jeg kan derfor forstaa, at det ligger i hans Interesse at faa Beløbet saa stort som muligt. Jeg har endvidere udbedt mig Oplysninger om, paa hvilken Maade disse Arbejder ere blevne udbudte, og det oplyses saa i den Skrivelse, vi have modtaget, at det er Bygningsinspektørerne selv, der udarbejde Tegninger og Overslag, medens der ikke ved de mindre Reparationsarbejder anvendes Licitation. Ved de større anvendes den i Reglen, „for saa vidt de ere egnede dertil“. Det er meget gaadefulde Ord disse: „for saa vidt de ere egnede dertil, anvender man Licitation“, og det skal saa være en bunden Licitation. Saa vidt jeg kan forstaa, bestaar det deri, at vedkommende Bygningsinspektør henvender sig til en, to eller nogle enkelte Haandværkere og overdrager dem Arbejdet i Entreprise. Dette System aabner jo Mulighed for de største Svindlerier. Jeg siger ikke, at sligt har fundet Sted, men at Fristelsen kan ligge der for alle Parter, naar Statens Arbejder ikke udbydes offentlig til Licitation, men der kun er enkelte udvalgte, der kunne faa dette Arbejde. Kender man de Priser, som forlanges her, og som ere i høj Grad overdrevne og ødsle, er Muligheden aabnet for, at der kan foregaa store Svindlerier. Hvorvidt de ere foregaaede, skal jeg som sagt ikke sige, derom tør jeg naturligvis ikke udtale mig, men jeg anser det for uheldigt at benytte et System, der kan friste i denne Retning.

Jeg synes derfor, at vi over for disse urimelige Udgifter til Prins Christians Slotte nu burde sige stop. Desværre ere vi vistnok ikke færdige endnu. Belæste af Erfaringerne fra i Fjor kunne vi vente, at der til Amalienborg næste Aar igen vil komme et Forlangende om en meget betydelig Efterbevilling. Det maa jo siges at være en højst mærkelig Maade, hvorpaa disse Overslag blive udarbejdede. Vi fik i Fjor et Overslag over Udgifterne til Sorgenfri Slot paa 111,000 Kr., og nu kommer Regeringen igen og forlanger et Ekstrabeløb dertil paa 68,000 Kr. Jeg tror ikke, man i det private Liv kan finde noget Sidestykke til en saadan Administration, og jeg vil ønske, at den højterede Indenrigsminister vil gøre Alvor af at sørge for, at vi kunne komme ind under et mere betryggende og mere sparsommeligt System. Jeg vil derfor fraraade at stemme for disse Bevillinger til Slottene, og jeg vil gøre det, fordi disse Udgifter i sig selv ere urimelig høje, og jeg vil dernæst gøre det af en anden Grund, nemlig af Hensyn til det

Provisorium, som vi fik sidste Sommer. Saa længe vor Bevillingsret her i Rigsdagen ikke kan blive respekteret, erklærer jeg for mit Vedkommende, at jeg vil ikke stemme for Bevillinger af den Art.

Jeg skal til Slutning gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius). Han har paa Tillægsbevillingsloven taget to Særstandpunkter, som sikkert passe udmærket godt sammen for det ærede Medlem. Det ene er, at han siger Ja og Amen til de Penge, Regeringen har bevilget sig selv sidste Aar. Dem finder han sig ikke foranlediget til at nedlægge nogen Protest imod. Han stiller altsaa Statskassen til fri Raadighed for Ministeriet, saa at de kunne tage af den, hvad de lyste. Det andet Særstandspunkt er, at han ikke vil være med til sammen med os andre at yde en Ekstrabevilling til Alderdomsforsørgelsen. Disse to Ting passe naturligvis udmærket godt sammen. Paa den ene Side at give Regeringen fri Raadighed til Fæstninger og Kanoner og paa den anden Side at stille sig hindrende i Vejen, naar der er Tale om at understøtte fattige og gamle i vort Samfund.

Dinesen: Med Hensyn til Ændringsforslag under Nr. 30, der angaar Spørgsmaalet om en Bevilling paa 84,447 Kr. 79 Øre som yderligere Tilskud til Alderdomsunderstøttelsen for Aaret 1897, vil jeg kun bemærke, at jeg agter at stemme for Forslaget. Jeg har givet det min Tilslutning, fordi jeg har den Opfattelse, at Kommunerne paa flere Steder ville komme i ikke ringe Forlegenhed ved, at det Tilskud, der gives fra Statskassen, er begrænset til 2 Mill. Kr., som i Loven bestemt. Jeg ved meget vel, at man imod denne Bevilling anfører, at den ligger uden for, hvad der er fastsat i den paagældende Lov, men for det første vil jeg bemærke, at man tidligere har givet saadanne Bevillinger i Anledning af samme Lov, og man har ogsaa givet lignende Bevillinger for at supplere indtægten vis Grad Bevillingerne til Udgifter ifølge Sygekasseloven. Jeg anser det derfor for rigtigt, at man fortsætter paa den Maade og holder Kommunerne skadesløse. For det andet ved jeg ogsaa, at man imod denne Bevilling anfører, at man tilstræber en Revision af Alderdomsforsørgelsesloven, og jeg erkender, at en saadan Revision kan være nødvendig af mange Grunde, men jeg tror ikke, man letter Vejen til en saadan Revision ved at nægte dette Beløb. I saa Henseende er